

Kinderen horen 'in beeld' te zijn en 'kwalitatief goed onderwijs' te genieten, maar dit wetsvoorstel draagt daar absoluut niet aan bij. Het zou mij persoonlijk, en veel ouders met mij, veel extra stress kosten en extra tijd, wat zou afgaan van de tijd en energie die ik heb om mijn kinderen goed onderwijs thuis te bieden. Ik ken leerkrachten die om deze reden uit het onderwijs stappen, omdat ze niet kwalitatief goed onderwijs meer kunnen geven, omdat ze uren bezig zijn met administratie.

Wij, als thuisonderwijzende ouders, zijn tot veel bereid om onze kinderen goed en persoonlijk/individueel onderwijs te geven. We offeren met liefde veel voor hen op, om te zorgen dat ze zich op elk vlak goed ontwikkelen. Het maken van een onderwijsplan, het bijhouden van vorderingen en het evalueren zijn goede instrumenten hierbij. Maar dit wetsvoorstel draagt daar niet aan bij. Het zou zorgen voor onnodig veel administratie, buitensporige sancties en angst.

De sancties die aan deze ouders en kinderen worden gesteld zijn onredelijk. Er wordt veel meer van hen verlangd dan van een school. Er is geen ruimte voor groei, enkel voor perfectie. Op meerdere momenten in het proces kan ouders het recht op vrijheid van onderwijs en het recht op vrijheid van geloof afgenomen worden. Ze hebben ook geen ruimte om zich te beroepen op hun recht op privacy. Er lijkt ook geen ruimte te zijn voor overleg. Alles is gericht op straffen, niet op helpen.

Er zijn geen duidelijke criteria waaraan een onderwijsplan moet voldoen, of waaraan een alternatieve leeromgeving, namelijk thuis, zou moeten voldoen en om deze reden ben ik bang dat deze fundamentele rechten van ouder en kind -vrijheid van onderwijs en vrijheid van geloof- overgeleverd worden aan de willekeur van ambtenaren. Deze kunnen ze ontnemen. Zonder een weg terug.

Terwijl bij een school er jarenlang problemen kunnen worden geconstateerd, er jarenlang aan een plan van aanpak ter verbetering gewerkt kan worden, en het heel ver moet komen voordat de Onderwijsinspectie echt ingrijpt. Maar deze ouders worden bijna onmiddellijk afgestraft. Het wetsvoorstel gaat mijns inziens veel te ver. Het gaat uit van wantrouwen, alsof ouders niet het beste voor hebben met hun kinderen en alsof schoolgang het enige echte middel is om goed onderwijs te genieten.

Het lijkt mij een gezondere, werkbaardere optie voor toezicht als er een tussenpartij tussen de ouders/kinderen en onderwijsinspectie zou staan. Er moet rekening gehouden worden met het individuele karakter van een kind, die niet in een hokje te stoppen is, en het karakter van thuisonderwijs. Daarbij is een neutrale houding van de tussenpersoon, één van openheid en 'goodwill' van onmisbaar belang. Dan pas kan een vorm van toezicht het beste voor het kind beogen.